

diuidēs stulticiā i duas partes. Ad secundū dicēdū q̄ verbū illud ap̄li nō ē intelligendū causalit̄ s̄z essentialit̄. q̄z. s̄ ipsa sapia mūdi est stulticia apud deū. vnde n̄ oportet q̄ q̄cūq̄z pertinet ad sapiam mundi sint cā hui' stultie. Ad tertiū dicēdū q̄ ira ut s̄ dictū ē ex sua acuitate maxie imutat corporis nām vnde maxime causat stultitiā q̄ puenit ex i pedimēto corporali. s̄z stulticia q̄ prouenit ex i pedimēto spūali. s̄. ex imersioe mētis ad tre na maxie puenit ex luxuria ut dictū ē.

Consequen

Qter post virtutes theolo- gicas. p̄ cōsiderādū ē circa vtutes cardinales. 7 p̄ de prudētia scōm se. 2° de p

rib' ei'. 3° de dono ei corradēte. 4° de vi- riy oppositis. 5° de p̄ceptis ad h̄ p̄inētib'

Circa primū querit̄ sedecī. p̄ vtz pruden- tia sit i volūtate uel i rōne. 2° si ē i rōne vtrū i practica tñi uel ēt i speculatiua. 3° vtrū sit cognoscitiua singulariū. 4° vtrū sit vt'. 5° vtrū sit virtus spālis. 6° vtz p̄stituat finem x̄tutib' moralib'. 7° vtz cōstituat mediūz in eis. 8° vtz p̄cipe sit p̄p̄i' actus eius. 9° vtz sollicitudo uel vigilātia p̄treat ad pru- dentia. 10° vtrū prudētia se extendat ad regi- mē multitudis. 11° vtz prudētia q̄ ē respectu boni p̄p̄y sit eadem specie cū ea que se ex- tendit ad bonū cōe. 12° vtrū prudētia sit i sb- ditis an solū i principib'. 13° vtrū iueniat i malis. 14° vtrū iueniat i oib' bonis. 15° vtz istit nob a nā. 16° vtz p̄dat p̄obliuioez.

Ad primū sic proce

ditur. Videt q̄ prudētia nō sit in vi coḡsciti- ua s̄z i vi appetitiua. Dic. n. Greg' i li' de mo- ribus ecclie. Prudētia ē amor ea qb' adiu- uat ab eis qb' ipedit sagaciē eligēs. s̄z amor nō ē i vi coḡscitiua s̄z i appetitiua. ḡ pruden- tia ē i vi appetitiua. P̄. Sic ex p̄dicta diffi- nitiōe apparet. ad prudētia p̄tinet eligē saga- citer. s̄z electio ē actus appetitiue vtutis ut s̄ habitū ē. ḡ prudētia nō ē i vi coḡscitiua s̄z in vi appetitiua. P̄. P̄hs dic' i 6° ethicozū. q̄ i arte quidē volēs peccās eligibilior est. circa prudētia aut min' quēadmodū 7 circa vtu- tes sed virtutes morales de q̄bus ibi loquit̄ sūt i parte appetitiua: ars at i rōne. ḡ pruden- tia magis ē in pte appetitiua q̄ i rōne. S̄z

3 ē qd Aug' dic' i li' 83. q. Prudētia ē coḡni- tio rerū appetendaz 7 fugiendarū. B' di- cendū q̄ sicut Jfidor' dic' i li' ethimologiaz prudens dicif q̄si porro videns. p̄spicat enī ē 7 icertozū videt casus. visio at nō ē vtutis appetitiue s̄z cognoscitiue. vnde manifestūz ē q̄ prudētia directe pertinet ad vim coḡsci- tiuā nō at ad vim sensitiuā: q̄z p̄ eā cogno- scimus solū ea q̄ p̄sto sunt 7 sensib' offerūt. cognoscere at futurū ex p̄sentib' uel preteri- tis qd p̄inet ad prudētia p̄p̄ie rōnis ē. ga- h̄ per quādā collatōnē agit. vnde relinq̄t q̄ prudētia p̄p̄ie sit in rōne. Ad primū ḡ di- cendū q̄ sicut s̄ dictū ē. volūtas mouet oēs potētias ad suos act'. prim' at actus appeti- tiue vtutis ē amor: ut s̄ dictū ē. sic ḡ prudē- tia dicif eē amor: nō qdē essentialit̄ s̄z i q̄stū amor mouet ad actū prudentie. vñ 7 postea subdit Aug' q̄ prudētia ē amor bene discer- nens ea q̄bus adiunet ad tendēdū i deū ab his q̄bus ipediti p̄t. dicif at amor: discernē i q̄stū mouet rōem ad discernēdū. Ad s̄z dō q̄ prudens considerat ea que sunt p̄cul i q̄stū ordinant ad adiuuandū uel ipediēdū ea q̄ sūt p̄tialit̄ agenda. vnde p̄z q̄ ea q̄ cōsi- derat prudētia ordināt ad alia sicut ad finē eoz at q̄ sūt ad finē ē cōsiliū i rōne 7 electō i appetitu. q̄rū duozū cōsiliū magis p̄p̄ie p̄i- net ad prudētia. dic. n. p̄hs i 6° ethicozū. q̄ prudēs ē bñ cōsiliatiū. s̄z qz electio p̄suppo- nit. cōsiliū. ē. n. appetit' p̄cōsiliati ut dō i 3° ethicozū. iō ēt eligē p̄t attribui prudētie cō- sequēter. i q̄stū. s̄. electionē p̄ cōsiliūz dirigit. Ad tertiū dō q̄ laus prudētie non cōsistit in sola consideratiōe sed in applicatione ad opus qd ē finis practice rōnis. 7 iō si i h̄ de- fectus accidat maxie ē contrariū prudētie: qz sicut finis ē potissim' i vno q̄qz. ita 7 d̄fec- t' q̄ ē circa finē ē pessim'. vñ ibidē p̄hs sbdit q̄ prudētia nō ē solū cū rōne sicut ars. h̄z. n. ut dictū ē applicatiōē ad opus quod sit p̄ voluntatē.

Ad secundū sic pro

cedit. Videt q̄ prudētia nō solū p̄tineat ad rōne practica s̄z etiā ad speculatiua. Dic. n. p- ver. x'. Sapia ē viro prudētia. s̄z sapia p̄ci- pali' cōsistit i cōtēplatōe. ḡ 7 prudētia. P̄. Amb' dic' i p̄ de officij. prudētia in veri iue- stigatōe v̄sat. 7 scie plenioris ifūdīt cupidita- te. s̄z h̄ pertinet ad rationē speculatiuam. ḡ

prudētia cōsistit etiā i rōe speculatiua. **P.**
In eadē parte aīe ponit a pho ars et prudē
tia: ut pz i 6° ethicorū. s; ars n̄ solū iuenit pra
ctica. s; etiā speculatiua: ut pz i artib⁹ liberali
bus. ḡ et prudētia iuenit practica et specu
latiua. **S; 3°** ē qd phs dicit i 6° ethicorū. q
prudētia ē recta rō agibiliū. s; n̄ p̄tinet
nisi ad rōne practica. ḡ prudētia nō ē nisi in
rōne practica. **R^o** dō q sicut phs dicit i
6° ethicorū. Prudētis ē bñ posse consiliari.
cōsiliū at est de his que sunt per nos agēda
in ordine ad finē aliq̄. rō aut eorum q̄ sūt
agenda propter finē ē rō practica. vii mani
festū ē q prudētia nō cōsistit i rōne practi
ca. Ad primū ḡ dō q sicut s̄ dictum est. sa
piētia considerat cām altissimā simpliciter
vnde cōsideratio cām altissime in qlibet ge
nere pertinet ad sapiām in illo genere. in ge
nere at hūanorū actiū cām altissima est finis
cōis toti vite hūane. et hūc finēz intēdit pru
dentia. Dicit. n. phs in 6° ethicorū. q sicut ille
q rōcinat bene ad aliq̄ finē particulare
puta ad victoriā d̄r eē prudens nō simplici
ter. s; i b̄ genere. s. i reb⁹ bellicis. ita ille q be
ne rōcinat ad totū bene viuē dicit prudens
simpliciter. vnde manifestū ē q prudētia ē sa
pientia i reb⁹ hūanis: nō aut sapiā simpliciter
ga nō ē circa cām altissimā simpliciter. est
n. circa bonū hūanū. hō at non est optimū
eorū q sūt. et iō signanter d̄r q prudētia ē sa
pientia viro: nō at sapientia simpliciter. **Ad**
secūdū dō q **Amb^o** et etiā **Tulli^o** nom̄ pru
dentie largi^o sumūt pro qualibz cognitione
hūana tam speculatiua q̄ practica: quāuis vi
ci possit q ipse act⁹ speculatiue rōnis fm̄ q
ē volūtari⁹ cadit sub electione et cōsilio q̄tuz
ad suū exercitiū. et per cōs̄ cadit sub ordiatō
ne prudētie. s; q̄tū ad suā spēm put opatur
ad obm̄ qd ē vey nccium nō cadit sub consi
lio nec s̄ prudētia. **Ad** tertiū dō q om̄s
appellatio rōnis recte ad aliq̄ factibile pri
net ad artē. s; ad prudētiā non p̄tinet nisi ap
plicatio rōnis recte et ad ea de qb⁹ ē cōsiliū.
et huiusmōi sūt i qb⁹ nō sūt vie dēmiāte per
ueniēdi ad finē: ut d̄r i 3° ethicorū: qz ḡ ratō
speculatiua qdā facit: puta syllogismū p̄posi
tionē et alia huiusmodi i qb⁹ p̄cedit fm̄ cer
tas et dēmiatas vias. idē ē q respectu horū
pōt saluari rō artis: nō at rō prudētie. et iō i
uenit aliq̄ speculatiua ars. non aut aliq̄ pru
dētia.

Ad tertium sic proce

dit. **Vide** q prudētia non sit cognoscitiua
singulariū. Prudētia. n. ē i rōe: ut dictū est.
s; rō ē vltimū: ut dicit i p̄ physicorū. ḡ prudē
tia nō est cognoscitiua nisi vltimū. **S; 3°** Sin
gularia sūt ifinita. s; ifinita nō p̄t cōprehē
di a rōne. ḡ prudētia q̄ ē rō recta non est sin
gulariū. **S; 3°** Particularia p̄ sensū cogno
scitur. s; prudētia nō ē in sensu. multi. n. ha
bentes sensus extiores p̄spicaces nō sūt pru
dentes. ḡ prudētia nō ē singulariū. **S; 3°**
ē qd phs dicit i 6° ethicorū q prudētia nō ē
vltimū solū. s; oportet etiā singularia cogno
scere. **R^o** dō q sicut s̄ dictū est: ad prudē
tiā p̄tinet nō solū consideratio rōnis: s; etiā
applicatio ad op⁹ qd ē finis practice ratiois.
nullus aut pōt cōueniēter alteri aliqd appli
care: nisi vtrūqz cognoscat. s. et id qd applicā
dū ē. et id cui applicā dū est. opatōes aut sunt
i singularib⁹: et iō necesse ē q prudens et cog
scat vltia principia rōnis et cogscat singularia
circa q̄ sūt operationes. **Ad** primū ḡ dicē
dum q rō gde et principaliter ē vltimū. pōt
tñ vles rōnes ad particularia applicare. vii
syllogismorū cōclusiones nō solū sūt vles: s; et
particulares: q intellectus p̄ quādam reflexio
nē se ad mām extendit: ut d̄r i 3° de aīa. **Ad**
secūdū dicendū q qz ifinitas singulariū nō
pōt rōne hūana cōprehendi. idē ē q sūt icer
te. prudētie n̄re: ut d̄r. **Sap. 9°** cū p̄ expiētā
singularia ifinita reducūt ad aliq̄ finita q̄ ut
i plurib⁹ accidūt. q̄rū cognitio sufficē ad pru
dentiā hūanā. **Ad** etiū dō q sic phs dicit i
6° ethicorū. prudentia non consistit i sensu ex
teriori q cognoscim⁹ sensibilia p̄pria. s; i se
su interiori q p̄ficiē p̄ memoriā et p̄ expimētū
ad prompte iudicandū de particularib⁹ exp
tis. nō tñ ita q prudētia sit in sensu interiori
cut in subiecto principali. s; principalit̄ gde
ē in rōne. p̄ quādā at applicationez p̄tingit
ad huiusmōi sensū.

Ad quartum sic pro

ceditur. **Vide** q prudētia nō sit virt⁹. Dicit
n. **Aug^o** in p̄ de li. arbit. q prudentia ē appe
tendarū et vitandarū rez scia. s; scia ē virt⁹
dinidit: ut pz i predicamentis. ḡ prudētia n̄
ē virt⁹. **S; 3°** Virtutis nō ē virtus: s; ars ē
virtus: ut phs dicit i 6° ethicorū. ḡ ars nō ē vt⁹
s; i arte ē prudētia: d̄r. n. 2° palpo. 2° de Dy

ram q̄ sciebat facere oēm sculpturam ⁊ ad iuvenire prudēter q̄d cūq; in opere necessariū erat. q̄ prudētia nō est v̄tus. ¶ Nlla v̄tus p̄t ee ī moderata. s; prudētia ē imoderata: aliqñ frustra diceret ī p̄v. 23. ca. Prudentie tue pone modū. q̄ prudētia n̄ ē virt⁹ ¶ Sed ē q̄ Grego. i. in 2. moral. prudentiam tēperantiā fortitudinē ⁊ iusticiā dicit ee quatuor virtutes. ¶ R. dicendū q̄ sic s̄ dicitū ē cū de virtutib⁹ in cōi ageret: virt⁹ ē q̄ bonū facit habentē ⁊ op⁹ ei⁹ bonū reddit. bonū autē p̄t dici duplici. vno mō materiali p̄ eo qd ē bonū. alio mō formalit⁹ fm ratio nē boni. bonū at̄ iq̄tū huiusmōi ē obz appetitue virtutis. ⁊ iō siq̄ habit⁹ sūt q̄ faciūt rectam cōsideratōem rōnis nō habito respectu ad rectitudinē appetit⁹. min⁹ hñt de rōe virtutis tanq; ordinante ad bonū materialit⁹. i. ad id qd ē bonū nō sub rōne boni. plus autē habent de rōne virtutis habit⁹ illi q̄ respiciunt rectitudinē appetitus: q; respiciūt bonū nō solū mālūt: s; etiā formalit⁹. i. aliqd qd est bonū: q; respiciūt bonū sub rōne boni. Ad prudentiā autē p̄tinet: sic dicitū ē applicatio recte rōnis ad op⁹ qd nō fit sine appetitu recto ⁊ iō prudētia nō solū h; rōnē virtutis quam hñt alie virtutes intellectuales. s; etiā h; ratōnē virtutis quam hñt alie virtutes morales qbus ēt cōnumeratur. ¶ Ad primū q̄ dō q̄ Aug. ibi large accipit sciam p̄ q̄libz recta ratione. ¶ Ad secūdū dō q̄ p̄bs dic̄ artis esse virtutē: q; nō ipozat rectitudinē appetit⁹. ⁊ iō ad h; q̄ hō recte v̄tat arte requirit q̄ habeat virtutē q̄ faciat rectitudinē appetitus. prudentia autē nō h; locū ī his q̄ sūt artis: tū q; ars ordinat ad aliqū p̄ticularē finē: tū q; ars h; determinata media p̄ q̄ puenit ad finē. D̄ tñ aliqs prudēter opari ī his q̄ sūt artis p̄ similitudinē quādā in qbus daz at̄ artib⁹ p̄pter incertitudinē eoz qd puenit ad finem necessariū ē cōsiliū: sicut ī medicinali ⁊ ī nauigatorio: ut d̄ ī 2. ethicoz. ¶ Ad t̄tū dicitū q̄ illud dicitū sapientis nō ē sic intelligendū q̄ ipsa prudētia sit moderanda: sed quia fm prudētiā ē aliqs modus iponend⁹.

Ad quintuz sic proce

ditur. ¶ Videtur q̄ prudētia nō sit spālis virt⁹ ¶ Nulla. n. spālis virtus ponit ī cōi diffinitōe virtutis. s; prudētia ponit ī cōi diffinitōe v̄tutis: q; ī 2. ethicoz diffinit⁹ virt⁹ habit⁹ elec

tiu⁹ imediate et̄ns determinata rōne quo ad nos put sapiēs determinabit. recta at̄ rō itel gitur fm prudētiā: ut d̄ ī 6. ethicoz: q̄ prudentia nō ē spālis virtus. ¶ P̄bs dic̄ ī 6. ethicoz. q̄ virtus moral⁹ recte facit opari finē. prudētia autē ea q̄ sūt ad finē. s; ī q̄libz virtute sunt aliq̄ opanda p̄p̄ finē. q̄ prudentia est in q̄libet virtute. nō ē q̄ v̄tus spālis. ¶ Spālis v̄tus h; spāle obm. s; prudētia n̄ h; spāle obz. est. n. recta rō agibiliū: ut d̄ ī 6. ethicoz. agibilia at̄ sūt oia opa v̄tutū. q̄ prudentia nō ē spālis virt⁹. ¶ Sed ē q̄ d̄iuiditur ⁊ connūerat alyz v̄tutib⁹: d̄. n. Sap. 8. Sobrietatē ⁊ prudētiā docet iusticiā ⁊ virtutē. ¶ R. dicendū q̄ cū act⁹ ⁊ habit⁹ recipiāt sp̄ez ex obiectis: ut ex s̄ dicitis p̄z. neces se ē q̄ habitus cui r̄ndet spāle obm ab alyz distinctū spālis sit hitus. ⁊ si ē bon⁹ ē spālis v̄tus. spāle at̄ obm dicit⁹ nō solū fm materia lē cōsiderationē ip̄i⁹: s; magis fm rōnē formalē: ut ex s̄ dicitis p̄z. nā vna ⁊ eadē res cadit sub actu diuersoz habitū. ⁊ etiā diuersa rū potentiarū fm rōnes diuersas. maior autē diuersitas obiecti regit ad diuersitatez potentie q̄ ad diuersitatez hitus: cū plures hit⁹ iueniant in una potētia ut s̄ dicitū ē. diuersitas q̄ rōnis obi q̄ diuersificat potētia. multo magis diuersificat hitū. Sic q̄ dicendū ē q̄ cū prudētia sit ī rōne ut dicitū ē: diuersificat qdē ab alyz v̄tutib⁹ intellectualib⁹ h; materialē diuersitate oborū. nā sapia scia ⁊ itel lectus sūt circa necessaria. ars at̄ ⁊ prudētia circa cōtingentia. s; ars circa factibilia: q̄. s. in exteriori matia constituit⁹: sicut dom⁹ cul tellus ⁊ huiusmōi. prudentia at̄ est circa agibilia: q̄. s. in ipso opante consistunt ut s̄ habitū ē. s; a v̄tutib⁹ moralib⁹ distiguit prudentia fm formalē rōem potentiaz distinctiaz. s. intellectiui ī q̄ est prudentia: ⁊ appetitiui ī q̄ ē v̄t⁹ moral⁹. vñ manifestū est prudentiā esse spālez v̄tutez ab oib⁹ alyz v̄tutib⁹ distinctaz. ¶ Ad primū q̄ dō q̄ illa diffinitio nō daf̄ d̄ v̄tute ī cōi. s; d̄ v̄tute morali ī cui⁹ diffinitōe v̄ueniēter p̄t̄ virt⁹ intellectual⁹ cōicās ī matia cū ipsa. s. prudentia. q; sicut virtutis moralis subiectū ē aliqd p̄ticipās rōne: ita virtus moralis h; rōnē virtutis iq̄tuz participat virtutē intellectualē. ¶ Ad scdm dō q̄ ex illa rōne habetur q̄ prudentia adiunet oēs virtutes. ⁊ ī oib⁹ opet. s; h̄ nō sufficit ad oñdendū q̄ non sit virtus spālis: quia nihil

phibet in aliq̄ genere eē aliquā spēm q̄ aliq̄-
liter operet̄ i oibus specieb⁹ eiusdē generis:
sicut sol aliquid iſtuit i oia corpa. ¶ Ad ter-
tiū dō q̄ agibilia sūt quidē mā prudētie fm
q̄ sūt obiectū rōnis. s. sub rōne veri .sunt at
materia moralīū virtutū fm q̄ sūt obm virtū-
tis appetitiue. s. sub rōne boni.

Ad sextum sic proce-

dit̄. ¶ Videt̄ q̄ prudētia p̄stituit finē virtutib⁹
moralibus. Cum. n. prudētia sit i rōne .virt⁹
at̄ moralis i via appetitiua. videt̄ q̄ hoc mō
se habeat prudentia ad virtutem moralē sic
rō ad viz appetitiuā. s. rō p̄stituit finē potē-
tie appetitiue. ḡ prudētia p̄stituit finē virtū-
tibus moralibus. ¶ P. Dō excedit res irro-
nales fm rōnē: s. scdm alia cū eis cōicat. sic
ḡ se hnt̄ alie pres hōis ad rōnē sicut se hz hō
ad creaturas irratōales. s. hō ē finis creatu-
rarū irrōnalīū: ut dī i 2° politicorū. ḡ oēs alie
pres hōis ordināt̄ ad rōnē sicut ad finem. s.
prudētia ē recta rō agibiliū ut dictū ē. ḡ oia
agibilia ordināt̄ ad prudētia sicut ad finē. ip-
sa ḡ p̄stituit finē oib⁹ virtutibus moralibus.

¶ P. Propū est virtutis uel artis seu poten-
tie ad quā ptinet finis ut p̄cipiat alyis virtū-
tibus seu artib⁹ ad quā pertinet ea q̄ sunt ad fi-
nē. s. prudētia disponit de alyis virtutib⁹ mo-
ralib⁹ et p̄cipit eis. ḡ p̄stituit eis finē. Sed
ō ē qd̄ p̄ hōis dī i 6° ethicorū. q̄ virtus moral̄
intentionē finis facit rectā. prudētia autē q̄
ad hāc. ḡ ad prudētia nō ptinet p̄stituire fi-
nē virtutib⁹ moralib⁹. s. solū disponē de his q̄
sūt ad finē. ¶ R. dicendū q̄ finis virtutum
moralīū ē bonū humanū. bonū at̄ humane
aie ē fm rōnē eē: ut p3 p̄ Dyo. 4° ca. de vini.
no. vnde necesse ē q̄ fines moralīū virtutū
p̄xistant i rōne. Sic aut̄ i rōne speculatiua
sūt qdā ut nāliter nota q̄rū ē intellect⁹. et que
dā q̄ p̄ illa inotescūt. s. cōclusionēs q̄rū ē scia
ita i rōe practica p̄xistūt qdā ut sūt p̄cipia
nāliter nota. et huiusmodi sūt fines virtutū
moralīū: q̄ finis se hz in operabilib⁹ sic p̄in-
cipiū in speculatiuis: ut s̄ habitū ē. et quedā
sūt i rōne practica ut cōclusionēs. et huius-
mōi sūt ea q̄ sūt ad finē i que puenim⁹ ex ip-
sis finib⁹. et horū ē prudentia applicans vlti-
a p̄incipia ad p̄ticulares cōclusionēs opabiliū
et iō ad prudētia nō ptinet p̄stituire finē vir-
tutib⁹ moralib⁹ s. solū disponere de his q̄ sūt
ad finē. ¶ Ad primū ḡ dicendū q̄ virtutibus

moralibus p̄stituit finē rō nālīs q̄ dicitur
syndereſis: ut i p̄ hitū ē. nō at̄ prudētia rōne
iā dicta. et p̄ p3 r̄nſio ad secūdū. ¶ Ad ter-
tium dicendū q̄ finis nō ptinet ad virtutes
morales tāq̄ ipse p̄stituant finē. s. ga ten-
dūt i finē a rōne nālī p̄stitūt ad quē iuuāt̄
p̄ prudētia q̄ eis viā parat disponendo ea q̄
sūt ad finē. vnde reliq̄ q̄ prudētia sit nobili-
or virtutib⁹ moralib⁹ et moueat eas. s. synde-
reſis mouet prudētia sic intellect⁹ p̄ncipiorū
sciam.

Ad septimum sic pro-

cedit̄. ¶ Videt̄ q̄ ad prudentiā nō ptineat in-
uenire mediū i virtutib⁹ moralib⁹. Consequi-
t̄. n. mediū ē finis moralīū virtutū s. pruden-
tia nō p̄stituit finē moralib⁹ virtutib⁹ ut ostēsu
ē. ḡ nō iuenit i eis mediū. ¶ P. Illud quod
ē p̄ se nō v̄r cām h̄re. s. ipsū eē ē sui ipsi cā:
ga vniq̄q̄ dicit̄ eē p̄ cām suā. s. existerē in
medio cōuenit virtuti moralī p̄ se q̄si positū
in ei⁹ diffinitione: ut ex dictis p3. n. ḡ prudē-
tia causat mediū in virtutib⁹ moralib⁹. ¶ P.
Prudētia comparat̄ fm modū rōnis. sed v-
tutis moralis tendit ad medium per modum
nāe: ga vt̄ Aulli⁹ dicit̄ i 2° rethorice. vt̄ ē ha-
bit⁹ p̄ modū nāe rōni cōsentane⁹. ḡ prudētia
nō p̄stituit mediū virtutib⁹ moralib⁹. ¶ P.
ō est qd̄ i s̄posita diffinitione virtutis mora-
lis dicit̄ q̄ ē imediate existēs. dēterminata rōe
put sapiēs dēterminabit. ¶ R. dicendū q̄
h̄ ipsū qd̄ ē cōformari rōni recte ē finis pro-
prius cuiuslibet virtutis moralis. tēperantia
n. h̄ itēdit̄ ne p̄p̄ cōcupiscētias hō se diuer-
tat a rōe. et sicut fortitudo ne a recto iudicio
rōnis diuertat p̄p̄ timorē uel audaciā. et h̄
finis p̄stituit̄ ē hōi fm nālē rōnē. nālīs. n. rō
dictat̄ vnicuiq̄ vt̄ fm rōnez opet̄. s. q̄lit̄ et p̄
q̄ hō i opando attingat mediū rōnis ptinet
ad rōnē prudentie. licet. n. attingē medium
sit finis virtutis moral̄. n̄ p̄ rectā dispositio-
nē eorū q̄ sūt ad finē mediū iueniēt̄. Et p̄ p3
r̄nſio ad primū. ¶ Ad secūdū dicendū q̄ sic
agens nālē facit ut forma sit i materia: nō t̄
facit ut forme cōueniāt̄ ea que per se ei iſūt.
ita etiā prudentia mediū cōstituit i passioni-
b⁹ et opationib⁹. nō t̄ facit q̄ mediū querē
cōueniat̄ virtuti. ¶ Ad tertium dicendū q̄ v-
tutis moralis p̄ modū nāe itēdit̄ puenire ad
mediū. s. ga mediū fm q̄ mediū non eodez
modo iueniēt̄ i oib⁹. iō i cōclinatione nature que

sp eodē mō opaf ad B nō sufficit. s3 regitur rō prudētie.

Ad octauum sic pro

ceditur. **V**idēt q̄ p̄cipe nō sit p̄ncipalis act⁹ prudentie. **P**. recipe. n. p̄tinet ad bona q̄ sunt fienda. **S**3 Aug⁹ 14° de trini. ponit actū pru dētie: p̄cauere insidias. q̄ p̄cipere nō ē p̄ci palis actus prudentie. **P**. **P**hus dic̄ in 6° ethicozū q̄ prudētis ē bene cōsiliari. sed ali us actus v̄r eē cōsiliari z p̄cipere ut ex s̄ dic tis patet. q̄ prudentie p̄ncipalis actus nō ē p̄cipere. **P**. **P**recipere vel imperare v̄r detur p̄tinere ad uolūtate cuius obm ē finis z q̄ moueat alias potentias aīe. s3 prudentia nō ē in uoluntate s3 i rōne. q̄ prudentie act⁹ nō est precipere. **S**3 ē q̄ p̄hs dic̄ i 6° ethi cor. q̄ prudētia p̄ceptiua ē. **R**. **R**ō dō q̄ pru dētia ē recta rō agibiliū: ut s̄ dictū est. unde oportet q̄ ille sit p̄cipi actus prudentie q̄ p̄ cipit act⁹ rōnis agibiliū. cui⁹ qdē sūt tres ac tus q̄m̄ primus ē cōsiliari: qd̄ p̄tinet ad inten tionē. nā cōsiliari ē querere: ut s̄ habitū ē. 2° act⁹ est iudicare de iuentis. z B facit specu latiua rō. s3 practica rō q̄ ordinat ad op⁹ p̄ cedit v̄lteri. z 3° act⁹ eius precipere: q̄ qui dē act⁹ cōsilit i applicatione cōsiliatoz z iudi catozū ad opandū. z q̄ iste actus ē p̄p̄iqoz fini rōis practice: idē ē q̄ iste ē p̄ncipal act⁹ rōnis practice. z p̄ cōsequēs prudētie. z hui⁹ signū ē q̄ p̄fectio artis cōsilit in iudicando. nō āt in precipiendo. iō reputatur melior ar tifer q̄ volēs peccat i arte q̄m̄ habēs rectū iu diciū q̄ q̄ peccat nolēs. qd̄ vidēt eē ex dese ctu iudicy. s3 i prudētia ē ecōuerso ut d̄r i 6° ethicoz. i prudētior. n. ē qui volēs peccat q̄m̄ deficiens i p̄ncipali actu prudentie q̄ est p̄ci pe q̄ q̄ peccat nolēs. **A**d p̄mū q̄ dō q̄ ac tus p̄cipiendi se extēdit z ad bona p̄sequen da z ad mala cauēda. z tñ p̄cauere insidias n̄ attribuit Aug⁹ prudētie q̄m̄ p̄ncipalē actuz ipsius. z q̄ iste act⁹ prudentie nō manet i p̄ria **A**d secūdū dō q̄ bonitas consily regriē ut ea q̄ sūt bñ iuenta applicent ad op⁹. z i dō p̄cipere p̄tinet ad prudētiā q̄ ē bñ cōsiliatiua **A**d tertiū dō q̄ mouere absolute p̄tinet ad uolūtate. sed p̄cipere iportat motionez cū quadā ordinatione: z iō ē actus rōnis ut s̄ dictū ē.

Ad nonum sic proce

ditur. **V**idēt q̄ sollicitudo n̄ p̄tineat ad pru dētiā. **S**ollicitudo. n. inquietudinē quādaz i portat. dic̄. n. **F**idoz in li^o ethimologiarū. q̄ sollicit⁹ d̄r q̄ ē inquiet⁹. s3 motio maxie p̄riet ad viz appetitiuā. q̄ z sollicitudo. s3 prudētia nō ē i vi appetitiua s3 i rōne ut s̄ habitū ē. q̄ sollicitudo nō p̄tinet ad prudētiā. **P**. **S**ol licitudini vidēt oppōi certitudo vitatis. vñ d̄r p̄ **R**egl. 9° q̄ **S**amuel dixit ad **S**aul. De asinis q̄s nudiusfert⁹ p̄didisti ne sollicit⁹ sis q̄ inuēte sunt. s3 certitudo vitatis p̄tinet ad prudētiā cū sit virt⁹ intellectualis. q̄ sollicitu do opponit prudētie magis q̄ ad eā p̄tineat **P**. **P**hus dic̄ i 4° ethicoz. q̄ ad magnani mū p̄tinet pigrū eē z ociosus. pigrutie āt op ponit sollicitudo. cū q̄ prudētia nō oppōat magnanimitati: q̄ bonū nō ē bono cōriū: ut d̄r in p̄dicamētis. q̄ vidēt q̄ sollicitudo non p̄tineat ad prudentiā. **S**3 ē qd̄ d̄r. i. **P**el. 4°. **E**stote prudētes z vigilate i oratōib⁹. s3 vigilantia ē idē sollicitudini. q̄ sollicitudo p̄ tinet ad prudētiā. **R**. **R**ō dō q̄ sicut dicit **F**idoz i li^o ethimologiarū: sollicitus dicit q̄i so lers citus uel solers totus. i q̄m̄. s. aliqs ex q̄ dā solertia animi uelox ē ad p̄sequēdū ea q̄ sunt agenda. B āt p̄tinet ad prudētiā cuius precipi act⁹ ē circa agēda p̄cipe de consili atis z indicatis. unde p̄hs dic̄ i 6° ethicoz. q̄ oportet qd̄ opari uelocit cōsiliata. cōsilia ri aut tarde. z inde ē q̄ sollicitudo p̄p̄rie ad prudētiā p̄tinet. z p̄pter **S** Aug⁹ dic̄ i li^o de morib⁹ ecclesie: q̄ prudētie sūt excubie atq̄ diligentissima uigilātia: ne subrepente pau latim mala suafione fallamur. **A**d p̄mū q̄ dō q̄ mor⁹ qd̄ p̄tinet ad vim appetitiuā: sicut ad p̄ncipiū mouēs: tñ fm̄ p̄ceptuz et directionē rōnis i q̄ cōsilit rō sollicitudinis **A**d secūdū dō q̄ fm̄ p̄hm̄ i p̄ ethicoz. certitudo nō ē filie querenda i oib⁹: s3 i vna q̄q̄ materia scdm̄ p̄p̄riū modū: q̄ vō mate rie prudentie sunt singularia cōtingētia cir ca q̄ sūt opatiōes hūane non pōt certitudo prudentie tanta eē q̄ oīo sollicitudo tollat. **A**d tertiū dō q̄ magnanimus d̄r esse pi ger z ociosus: n̄ q̄ de nullo sit sollicitus: sed qa nō ē supflue sollicitus de multis. s3 cōfidit i his de q̄bus cōfidendū ē. z circa illa nō sup flue sollicitat. supfluitas. n. timoris z diffidē tie facit supfluitatē sollicitudis: quia timor facit cōsiliari nos: ut s̄ dictū ē cūz dō passiōe

timoris ageret.

Ad decimum sic pro

cedit. **V**idet q. prudētia nō se extendat ad regimē multitudis s; solū ad regimē sui ipsius. **D**ic. n. phs i 5° ethicoz. q. virtus relata ad bonū cōe ē iusticia. sed prudentia differt a iusticia. g. prudētia nō refert ad bonū cōe.

P. Ille videt eē prudēs q. sibi ipsi bonum qrit et opat. s; frequēter illi q. querūt bona cōia negligūt sua. g. non sūt prudētes. **P**. Prudētia diuidit 3° tēperantiā et fortitudinē. s; tēperantiā et fortitudo vidēt dici solū p. cōparatōem ad bonū p. p. g. et et prudētia

S 3° ē qd dñs dicit **M**ath. 24°. Quis putas est fidelis seruus et prudēs quē constituat dñs sup familiā suā. **R**. dō q. sicut phs dicit i 6° ethicoz. qdā posuerūt q. prudētia nō se extendit ad bonū cōe s; solū ad bonum p. p. et h. iō q. existimabāt q. n. oportet hōi nē querere nisi bonū p. p. s; h. exultimatio repugnat caritati q. nō qrit q. sua sunt: ut dicit. i. ad Cor. 13°. vnde et ap. s. de seipso dicit. i. ad Cor. 1°. Nō querēs qd mibi vtile sit s; qd multis ut salu fiat. Repugnat et rōi recte q. h. iudicat q. bonū cōe sit melius q. bonū unū. Quia g. ad prudētia pertinet recte cōsiliari iudicare et p. cipere de his p. q. puenit ad debitū finē: manifestū ē q. prudētia n. solū se hēt ad bonū p. uatū vnius hōis. sed et ad bonū cōe multitudis. **A**d primum g. dō q. phs ibi loquit de virtute morali. sic autē ois v. moralis relata ad bonū cōe dicit legal' iusticia. ita prudētia relata ad bonū cōe vocatur prudētia politica. naz sic se h. politica ad iusticiā legalē: sicut se h. prudētia simpliciter dicta ad virtutē morālē. **A**d secūdū dō q. ille q. qrit bonū cōe multitudis ex. cōti ē et qrit bonū suū prop. duo. primo qd em q. bonū p. p. nō pōt eē sine bono cōi uel familie uel ciuitatis aut regni. vnde et max. **V**aleri^o dicit de atiqs romāis q. malebāt eē paupes in viuīti iperio: q. diuites i paupe ipio. 2°. q. cū hō sit pars domus uel ciuitatis. o. q. hō cōsideret qd sit sibi bonū: ex h. q. ē prudēs circa bonū multitudinis. bona. n. dispositio ptis accipit fm habitudinē ad totum: q. ut **A**ug^o dicit i li. cōf. turpis ē ois ps suo toti n. cōueniēs uel nō congruens. **A**d tertiu dicens dū q. et tēperantiā et fortitudo pnt referri ad bonū cōe. vñ de actib^o eaz dan' pcepta legi

ut dicit i 5° ethicozū. magis tñ prudētia et iusticia q. pertinet ad partē rōnalez ad quā directe p. tinēt cōia: sicut ad pte sensitua pertinet singularia.

Ad vndecimum sic

procedit. **V**idet q. prudētia q. ē respectu hōi p. p. sit eadem sp. cum ea q. se extendit ad bonū cōe. **D**ic. n. phs i 6° ethicozū. q. politica et prudētia idē hitus ē: eē at nō idē ipis.

P. Phs dicit i 3° polit^o q. eadem ē virtus viri boni et boni principis. s; politica maxime ē in principe i q. est sicut architectōica. cum g. prudētia sit virtus boni viri videtur q. sit idē hitus prudētia et politica. **P**. Ea q. vñ ordinat ad aliud nō diuersificat spem aut subam hitus. s; bonū p. p. qd p. t. ad prudētia simpliciter dicta: ordinat ad bonum cōe qd p. tinet ad politicā. g. politica et prudētia n. differūt sp. neq. fm hitus substantiaz.

S 3° ē q. diuerse scie sunt politica q. ordinat ad bonū cōe ciuitatis. et yconomica q. de his ē q. p. tinet ad bonū cōe domus uel familie et monastica que ē de eis q. p. tinet ad bonū vnius p. sone. g. pari rōne et prudētie s. spēs diuerse fm hāc diuersitatē materie.

R. dicēdū q. sicut s. dicitū ē. spēs habituum diuersificāt fm diuersitatē obiecti q. attenditur penes rōnē formalez ipsi^o. rō autē formalis oium q. sūt ad finē: attendit ex pte finis: sicut ex s. dicitis p. et iō necesse ē q. ex relatione ad diuersos fines diuersificent spēs hitus. diuersi at fines sūt bonū p. p. vñ et bonū familie. et bonū ciuitatis et regni. vñ necesse ē q. prudentie differāt spēs s; differentia hōz finū: ut. s. vna sit prudentia simpliciter dicta q. ordinat ad bonū p. p. alia at ē yconomica q. ordinat ad bonū cōe domū ul familie. et etia politica q. ordinat ad bonū cōe ciuitatis l. regni. **A**d p. mū g. dō q. phs n. itēdit dicit q. politica sit idē s; subaz hitus cuilibz prudētie s; prudētie q. ordinat ad bonū cōe. q. qdē prudētia dicit fm cōem rōnē prudētia put. s. ē quedā rō recta agibiliū. d. at politica fm ordinē ad bonū cōe.

Ad secūdū dō q. sicut phs ibidez dicit ad bonū virū p. tinet posse bene p. cipari et bene subyci. et iō in virtute boni viri includitur etiā virtus p. cipis. s; virtus principis et subditi differt spēs. sic et virtus viri et mulieris ut ibidez dicit. **A**d tertiu dicens dū q. etiā

diuersi fines quoz vnus ordinat ad aliū di-
uersificat spēm habitū. sicut eq̄stris ⁊ milita-
ris ⁊ ciuilis differunt spēs: s; finis vnus ordi-
net ad finē alteri. ⁊ filii licz bonū vni ordi-
net ad bonū mltitudinis: nō b̄ nō ipedit gn-
talis diuersitas faciat hitus differre spēs. sed
ex b̄ sequit q̄ hit⁹ q̄ ordinat ad finē ultimū
sit p̄ncipalior. ⁊ imperet alyz habitibus.

Ad duodecimuz sic

procedit. **V**idetur q̄ prudētia nō sit i subditis s; iolum i p̄ncipib⁹. **D**icitur n. p̄hs in 3° polit. q̄ prudentia sola ē pp̄ria virtus p̄ncipis. alie at virtutes sūt cōes subditorū ⁊ p̄ncipū. **S**ubditi at nō ē virt⁹ prudētia s; opinio vera. **I**n p̄. polit. dicit q̄ seruus oīo nō habz qd cōsiliatiū. s; prudētia facit bñ cōsiliarios: ut dicit i 6° ethicoz. q̄ prudētia nō cōpetit suis seu subditis. **P**rudētia est p̄ceptiua: ut dicitur ē s; p̄cipe nō pertinet ad suos uel subditos s; solū ad p̄ncipes. q̄ prudētia nō ē i subditis s; solū i p̄ncipib⁹. **S**ed ē qd p̄hs dicit i 6° ethicoz. q̄ prudētie politice sūt due spēs. vna q̄ ē leguz positua q̄ p̄tinet ad p̄ncipes. alia q̄ retinet cōe nomen politice: que est circa singularia. huiusmōi at singularia peragere pertinet etiā ad subditos. q̄ prudētia nō ē soluz p̄ncipū s; et subditoz. **P**rudētia dō q̄ prudētia in ratione est. regere at ⁊ gubernare proprie rōnis ē. ⁊ iō vnusq; i q̄tū participat de regimine ⁊ gubernatiōe i tātū cōuenit sibi h̄re rōnem ⁊ prudentiā. manifestum ē at q̄ subditi i q̄tū ē subditus. ⁊ fūi i q̄tū est seruus: nō ē regere ⁊ gubernare: s; magis regi ⁊ gubernari. ⁊ iō prudentia nō ē virtus sui i q̄tū ē seruus: nec subditi i q̄tū ē subdit⁹. s; qz q̄libet hō i q̄tū ē rōnalis p̄ncipat aliqd d̄ regimie s; arbitriū rōnis: itātum cōuenit ei prudētiā h̄re. vñ manifestuz est q̄ prudētia qdē i p̄ncipe ē ad modū s; architectonice: ut dicit i 6° ethicoz. i subditis autē ad modū artis manu opantis. **A**d p̄mū qd dicit q̄ verbum p̄hi est intelligendū p se loquēdo: qz s. prudentia nō ē virtus subditi i q̄tū huiusmōi. **A**d secūdū dō q̄ seruus nō hz qd cōsiliatiū i q̄tū ē seruus. sic. n. est instrumentū dñi. ē nō cōsiliatiū i q̄tū est aīal rōnale. **A**d tertium dō q̄ p prudētiā hō nō solū p̄cipit alyz s; etiā sibi ipsi prout. s. rō dicit p̄cipere inferioribus viribus.

Ad tertiuūdecimum

sic procedit. **V**idetur q̄ prudētia possit esse i p̄ctorib⁹. dicit n. dñs Luc. 16°. **S**ily huius seculi prudētiores filys lucis in genatiōe sua sūt. s; fily huius seculi sūt p̄ctōres. q̄ in p̄ctoribus pōt esse prudētia. **F**ides ē nobilior v̄tus q̄ prudētia. s; fides pōt esse i p̄ctorib⁹. q̄ ⁊ prudētia. **P**rudētia b̄ op⁹ maxie dicitur mus bñ cōsiliari: ut dicit i 6° ethicoz. s; multi p̄ctōres sūt boni cōsily. q̄ multi p̄ctōres h̄nt prudentiā. **P**rudētia ē qd p̄hs dicit in 6° ethicoz. **I**mpossibile ē prudētē esse nō entē bonū s; null⁹ p̄ctōr ē bon⁹. q̄ null⁹ p̄ctōr ē prudēs. **P**rudētia dicitur q̄ prudētia dicitur tripliciter. Est .n. qdā prudētia falsa uel p̄ silitudinē dicta. **C**ū. n. prudēs sit q̄ bñ disponit ea q̄ sūt agenda pp̄t aliqū bonū finē. ille q̄ pp̄t maluz finē aliq̄ disponit cōgruētia illi fini hz falsaz prudentiā i q̄tū illud qd accipit p̄ fine nō ē vere bonū: s; s; silitudinē: sic dicit aliq̄ bon⁹ latro. s. n. mō pōt scōz silitudinē dici prudens latro q̄ cōuenientes vias adiuenit ad latrocinandū. ⁊ huiusmodi ē prudētia de q̄ ap̄tus dicit ad **R**. o. s. **P**rudētia carnis mortis ē q̄. s. finē ultimū cōstituit i delectatione carnis. **S**ecūda autē prudētia ē qdē vera: qz ad inuenit vias accomodas ad finē vere bonū s; ē ip̄fecta duplici rōne. **U**no qz illud bonū qd accipit p̄ fine nō ē cōis finis toti⁹ humane vite: s; alicui⁹ sp̄alis negocij: puta cum aliq̄s adiuenit vias accomodas ad negociandū uel ad nauigandū d̄ prudēs negotiator uel nauta. **A**liomō qz deficit i p̄ncipali actu prudētie: puta cū aliq̄s recte cōsiliat ⁊ bñ iudicat et de his q̄ p̄tinet ad totā vitam: s; nō efficacit p̄cipit. **T**ertia at prudentia ē ⁊ vera ⁊ p̄fecta q̄ ad bonū finē toti⁹ vite recte cōsiliat iudicat ⁊ p̄cipit. ⁊ h̄ sola dicit prudentia simpliciter q̄ i p̄ctorib⁹ esse nō pōt. p̄ma autē prudētia ē i solis p̄ctorib⁹. prudētia at ip̄fecta ē cōis bonis ⁊ malis: maxie illa que ē im̄perfecta pp̄t finē p̄ticularē. nā illa q̄ ē im̄perfecta pp̄t defectū p̄ncipalis act⁹ etiā nō ē nisi. i malis. **A**d p̄mū qd dicit q̄ illud q̄ bñ dñi intelligit de p̄ia prudētia. vnde non dicitur simpliciter q̄ sint prudentes. s; i gnatiōe sua. **A**d secūdū dō q̄ fides i sui rōne nō im̄portat aliquā cōformitatē ad appetitū rectozū opum. sed rō fidei cōsistit i sola cognitioe. sed prudētia im̄portat ordinē ad appetitū

rectū: tū qz p̄cipia prudentie sūt fines opa
bilitū de qbus aliqs bz rectā estimatōez p̄
tus virtutū moralitū q̄ faciūt appetitū rectuz
vnde prudentia nō pōt eē sine virtutib⁹ mo
ralibus: ut s̄ ostensū ē: tū ē qz p̄dētia ē p̄
ceptiua rectoz opum: qd nō cōtingit nisi exi
stente appetitū recto. vnde fides s̄ fit nobili
oz q̄ prudentia p̄p̄t obm: tū prudentia s̄ sui
rōne magi sp̄gnat pctō qd p̄cedit ex puer
sitate appetitus. ¶ Ad tertiu⁹ dō qz peccato
res p̄nt qd eē bñ cōsiliatū ad aliqū finem
malū vel ad aliqū particulare bonū. ad finē
āt bonū totū vite nō sūt bñ cōsiliatū p̄fecte
qz cōsiliū ad effectū nō p̄ducūt. vñ nō ē i eis
p̄dētia q̄ se bz solū ad bonū. s̄ sicut p̄bs dīc
i 6° ethicoz. est i talib⁹ demotica. i. naturalis
industria q̄ se bz ad bonū ⁊ ad maluz: vel astu
tia q̄ se bz solū ad malū quā s̄ diximus falsā
p̄dētia: vel p̄dētia carnis.

Ad quartūdecimū

sic p̄cedit. ¶ Videt qz p̄dētia nō sit in oibus
hñtib⁹ grām. Ad p̄dētia. n. requiritur idu
stria quedā p̄ quā sciāt bñ p̄uidē q̄ agenda
sūt. s̄ multi hñtes grām carēt tali industria.
ḡ nō oēs hñtes grām hñt p̄dētiaz. ¶ P̄
p̄dētis dīc q̄ ē bñ cōsiliatū ut dicitur ē. sed
multi hñt grām q̄ nō sūt bene cōsiliatū: s̄ ne
cessē hñt regi cōsilio alieno. ḡ nō oēs hñtes
ḡtia hñt p̄dētia. ¶ P̄. P̄bs dīc i 3° topi
corū: qz iuvenes nō cōstat eē prudentes. sed
multi iuvenes hñt grām. ḡ p̄dētia non iue
nitur i oibus grām hñtib⁹. ¶ S̄ 3° ē qz null⁹
bz grām nisi sit vtuosus. s̄ nullus pōt eē vtu
osus nisi hēat p̄dētia. dicit. n. Greg⁹ in 2°
moral. qz ceterē virtutes nisi ea q̄ appetunt
p̄dēt agāt virtutes esse nequaqz p̄nt. ḡ oēs
hñtes grām hñt p̄dētia. ¶ R^o dicenduz
qz necesse ē virtutes eē onexas: ita ut q̄ vnaz
bz oēs hēat sicut s̄ ostensū ē. quicūqz autem
bz grām bz caritates. vnde necesse ē qz hēat
oēs alias virtutes. ⁊ ita cū p̄dētia sit vtu
os ut ostensū ē. necesse est qz hēat p̄dētiam.
¶ Ad primū ḡ dicendū qz duplex ē industria
vna quidē q̄ ē sufficiens ad ea q̄ sūt de neces
sitate salutis. ⁊ talis industria dat oib⁹ hñtib⁹
grām: qz vnctio docet de oib⁹: ut dīc. i. Job.
2°. Est at̄ alia industria plenior p̄ quā aliqs si
bi ⁊ alijs pōt p̄uidere nō solū de his que sūt
necessaria ad salutē. s̄ et de quibuscūqz p̄ti
nentib⁹ ad hūanā uitā. ⁊ talis industria nō ē i

oibus hñtib⁹ grām. ¶ Ad secundū dicenduz
qz illi q̄ indigent regi cōsilio alieno: saltez i b̄
sibi ipsis cōsulere sciūt si grām hñt: ut aliorū
requant cōsilia. ⁊ discernant cōsilia bona a ma
lis. ¶ Ad tertiu⁹ dō qz p̄dētia acq̄sita causa
tur ex exercitio actū. vñ idiget ad sui genā
tionē exp̄mēto ⁊ tpe ut dīc i 2° ethicoz. vñ
nō pōt eē i iuuenib⁹ nec fm habitū nec fm
actū. s̄ p̄dētia gratuita cātur ex ifusiōe di
uina. vñ i pueri baptizatis nōdū hñtib⁹ vsuz
rōnis ē p̄dētia fm habitū s̄ nō fm actū.
sicut ⁊ i amētib⁹. i. his at̄ q̄ iā hñt vsū ratiōis
ē etiā fm actuz q̄tū ad ea que sūt de neces
sitate salutis. s̄ p̄ exercitiū meref̄ augmentuz
q̄sqz perficiatur: sicut ⁊ ceterē virtutes. vñ
⁊ apl⁹ dīc ad Heb. 5°. qz p̄fectozū ē solidus
cib⁹ eoz qz p̄ consuetudine exercitatos hñt
sensus ad discretiōē boni ⁊ mali.

Ad quintūdecimū

sic procedit. ¶ Videt qz p̄dētia insit nob̄ a
nā. dīc. n. p̄bs i 6° ethicoz. qz ea que p̄tinent
ad p̄dētia nālia vidēt eē. s̄ synesis gnomi
⁊ huiusmodi. nō aut̄ ea que pertinent ad sa
piētia speculatiua. s̄ eozū que sūt vni⁹ gene
ris eadē ē originis rō. ḡ etiā p̄dētia inest
nob̄ a nā. ¶ P̄. Etatū variatio ē fm nām. sed
p̄dētia cōstet etates: fm illud Job. 12°. In
antiquis ē sapiētia ⁊ i multo tpe prudentia.
ḡ p̄dētia est nālis. ¶ P̄. P̄dētia magis
conuenit nature hūane q̄ nāe brutozū aia
liū. s̄ bruta aialia hñt quasdā nāles p̄den
tias: ut p̄ p̄bm in 8° de hystozū aializ. ḡ
p̄dētia ē nālis. ¶ S̄ 3° ē qd p̄bs dīc i 2°
ethicoz. qz vtu intellectuales plurimū ex do
ctrina bz ⁊ generationē ⁊ augmentū. iō exp̄
mēto idiget ⁊ tpe. s̄ p̄dētia ē vtu intelec
tualis ut s̄ habitū ē. ḡ p̄dētia nō iest nob̄
a nā s̄ ex doctrina ⁊ exp̄mēto. ¶ R^o dicen
dum qz sicut ex p̄missis p̄: p̄dētia icludit
cognitiōē ⁊ vlium ⁊ singulariū opabilitū
ad que p̄dēt vliā p̄ncipia applicat. ¶ Q̄tuz
ḡ ad vlem cognitiōē eadē rō ē de p̄dētia
⁊ scia speculatiua: qz vtriusqz p̄ia p̄ncipia
vliā sunt nālis nota: ut ex s̄ dicitis p̄: nisi qz
p̄ncipia cōia p̄dētie sūt magis nālia hōi
ut. n. p̄bs dīc in 1° ethicoz: vita q̄ ē fm spe
culatiōē ē melior q̄ ē fm hōies. s̄ alia p̄n
cipia vliā posteriora sūt sint rōis speculati
ue siue p̄ctice nō habētur p̄ nām. s̄ p̄ inuē
tiōē fm viā exp̄mēti ul⁹ p̄ disciplinā. ¶ Quātū

